

מסכת שבת

פרק יו

א. כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדלקה, בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן. ואף על פי שכתובים בכל לשון, טעונים גניזה. ומפני מה אין קורין בהן, מפני בטול בית המדרש. מצילין תיק הספר עם הספר, ותיק התפלין עם התפלין, ואף על פי שיש בתוכן מעות. ולהיכן מצילין אותן, למבוי שאינו מפלש. בן בתיארא אומר, אף למפלש:

ב. מצילין מזון שלש סעודות, הראוי לאדם לאדם, הראוי לבהמה לבהמה. כיצד. נפלה דלקה בלילי שבת, מצילין מזון שלש סעודות, בשחרית, מצילין מזון שתי סעודות, במנחה, מזון סעודה אחת. רבי יוסי אומר, לעולם מצילין מזון שלש סעודות:

ג. מצילין סל מלא ככרות, ואף על פי שיש בו מאה סעודות, ועגול של דבלה, וקבית של זין. ואומר לאחרים, באו והצילו לכם. ואם

הָיוּ פְקָחִין, עוֹשִׂין עִמּוֹ חֶשְׁבֹן אַחֵר הַשָּׁבֶת. לְהִיכֹן מַצִּילִין אוֹתוֹ,
לְחַצֵּר הַמַּעֲרָבֶת. בֶּן בְּתִירָא אוֹמֵר, אֵף לְשֹׁאֵינָהּ מַעֲרָבֶת:

ד. וְלָשֶׁם מוֹצִיא כָּל כְּלֵי תַשְׁמִישׁוֹ, וְלוֹבֵשׁ כָּל מָה שְׂיִכּוֹל לְלַבֵּשׁ,
וְעוֹטֵף כָּל מָה שְׂיִכּוֹל לְעֻטֵּף. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, שְׂמֹנֶה עָשָׂר כֵּלִים.
וְחוֹזֵר וְלוֹבֵשׁ וּמוֹצִיא, וְאוֹמֵר לְאַחֲרֵים, בָּאוּ וְהִצִּילוּ עָמִי:

ה. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן נָנָס אוֹמֵר, פּוֹרְסִין עוֹר שֶׁל גָּדִי עַל גְּבִי נְשָׂה
תְּכָה וּמִגְדָּל שְׁאָחֻז בָּהֶן אֶת הָאוֹר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְחַרֵּךְ. וְעוֹשִׂין מְחַצָּה
בְּכָל הַכֵּלִים, בֵּין מְלָאִים בֵּין רִיקָנִים, בְּשִׁבִּיל שֶׁלֹא תַעֲבֹר הַדִּלְקָה.
רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכָלִי חָרָס חֲדָשִׁים מְלֵאִין מִיָּם, לְפִי שֶׁאֵין יְכוּלִין
לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר וְהֵן מְתַבַּקְעִין וּמַכְבִּין אֶת הַדִּלְקָה:

ו. נִכְרִי שֶׁבָּא לְכַבּוֹת, אֵין אוֹמְרִים לוֹ כִּבֵּה וְאַל תִּכְבֶּה, מִפְּנֵי שֶׁאֵין
שְׁבִיתָתוֹ עָלֶיהֶן, אֲבָל קָטָן שֶׁבָּא לְכַבּוֹת, אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ, מִפְּנֵי
שֶׁשְׁבִיתָתוֹ עָלֶיהֶן:

ז. כּוֹפִין קַעֲרָה עַל גְּבִי הַנֵּר בְּשִׁבִּיל שֶׁלֹא תֵאָחֻז בַּקּוֹרָה, וְעַל צוּאָה
שֶׁל קָטָן, וְעַל עֲקָרָב שֶׁלֹא תִשָּׂךְ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֶׂה בָּא לְפָנֵי
רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי בַּעֲרָב, וְאָמַר, חוֹשֵׁשְׁנִי לוֹ מִחֲטָאֵת:

ח. נִכְרִי שֶׁהִדְלִיק אֶת הַנֵּר, מִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִם בְּשִׁבִּיל
יִשְׂרָאֵל, אָסוּר. מְלֵא מִיָּם לְהַשְׁקוֹת בְּהֶמְתּוֹ, מִשְׁקָה אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל,

וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל, אָסוּר. עָשָׂה גוֹי כְּכֹשׁ לַיָּרֵד בּוֹ, יוֹרֵד אֲחֵרֵי
יִשְׂרָאֵל, וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל, אָסוּר. מַעֲשֵׂה כְּרֶכֶן גְּמֻלִיָּאֵל וְזִקְנִים
שֶׁהָיוּ בָּאֵין בְּסִפְיָנָה, וְעָשָׂה גוֹי כְּכֹשׁ לַיָּרֵד בּוֹ, וַיֵּרְדּוּ בּוֹ רֶכֶן גְּמֻלִיָּאֵל
וְזִקְנִים: